

KIRKEBLAD

FOR

DAVIK

Nr. 6	Utkommer annenhver måned	November 1930	Utgiver og redaktør: Sogneprest Slaattellid Davik	1. årg.
-------	--------------------------	---------------	---	---------

Takk til Gud.

Takk, o Gud for tider svundne,
takk for hver en dag som gikk,
takk for seire som er vundne,
takk for hjelp jeg hos dig fikk.
Takk for livets solskinsdage,
takk for mørk og stormfull høst,
takk, jeg minder har tilbake,
takk for lys og håp og trøst.

Takk for roserne ved veien,
takk for torner iblandt dem.
Takk for sjelens himmelligen,
takk for rett til evigt hjem.
Takk for kors og takk for smerte,
takk for glede, sjelefred,
Takk, jeg hviler ved ditt hjerte.—
takk for alt i evighet.

Ved korsets fot hos Jesus.

»Ved korsets fot hos Jesus,« — det er mitt ord. Det henger brent i en eketretavle på min vegg, og det skal engang stå på min grav, — bare dette: »Her hviler han ved korsets fot hos Jesus.«

Det var den beste plass nogen kunde finne på langfredag. »Og der stod ved Jesu kors hans mor og hans mors søster og Maria Magdalena med den discipel Han elsket.« Men Gud skje lov, den plass er å finne den dag idag. Der vil jeg gjerne bo hver eneste livsdag, så lenge jeg er til.

Der har jeg fundet livet,
selv er jeg intet værd;
hvad Jesus mig har givet
det gjør for Gud mig kjær.

Således synger Paul Gerhardt i sin gamle kjernesalme, og den blir aldri gammel. Der skal du hen, du arme, bange hjerte. Der finner du den klippegrunn som du kan bygge på. Der får du hvile, og der får du visshet for dine synders forlatelse i troen på Jesu Kristi fullbragte verk. Og der får du den kraftigste tilskyndelse til å hate og fly synden; ti likesom korset er forsoningens klippegrunn, således er det også drivkraften i all helliggjørelse.

Der vil jeg også gjerne hvile på min dødsdag, ti jeg tror, at i Jesu korsens skygger er sjelens hvile søt.

Og der vil jeg gjerne våkne en gang på opstandelsens dag, når sol for oss går opp påny. Da vil jeg stå der ved korsets fot hos Jesus og skue Guds herlighet og undrende skygge for mine nyopslåtte øine, når jeg ser inn i paradiset — i lyset av korset! Jeg vet intet annet sted hvorfra man kan se derinn, uten nettop ved korsets fot; ti kun der er himmelen åpen og veien fri inn til Gud.

Og endelig: der vil jeg gjerne stå, når dommens dag opprinner og jeg arme fattige synder skal frem og svare for alt mitt. Da vet jeg intet annet å bygge på enn Jesu Kristi, min frelsers lidelse og død for mig, — intet annet der dekker all min synd enn Jesu Kristi blod, intet annet å klynge mig til enn Jesu Kristi kors.

Så vil jeg da dvele der: min livsdag, min dødsdag, opstandelsens dag og dommens dag. Se, der er også plass for dig, ja for hver eneste synder på jord, for alle som vil komme.

Etter A. Fibiger.

Davik kirke.

Høi og mektig, stor og veltig,
står vår kirke på hellig grunn.
Klokken den kaller, innbyder alle:
Kommer nu hit til en andaktstund.

Lytt til ordet, gå til bordet,
nadverbordet, i Jesu navn.
Ydmyk dig bøie! Han vil opheie,
tage dig inn i sin frelserfavn.

Salmesangen, toneklangen —
la den bruse i lovsang ut:
Høiløvet være skapningens Herre,
høiløvet være vår store Gud!

Søk din kirke, nytt dens virke:
Fyll sjelen med hellig ild.
Hør, klokken kaller, beder oss alle:
Kom nu og hør hvad Jesus vil.

J. B.

Takker du Gud?

Dette er et spørsmål som hvert menneske skulde rette til sig selv. Vi må jo huske på, at vi er alltid avhengige av Gud og trenger Hans hjelp i alle ting. Når nogen gjør oss en tjeneste så takker vi hjertelig selv om tjenesten ikke er så svært stor. Og dersom vi gir nogen en hjelp, og vi ikke får takk igjen, så synes vi det er uverdigg og slett av vedkommende. Alt slikt er dog småting i sammenligning med, hvad vår kjære Gud gjør imot oss. Han har gitt oss et sundt legeme, forstand og fri vilje. Han lar oss få være friske, gir oss å leve i fred og ro, gir oss det vi trenger til livsophold, har gitt oss sitt hellige, sande, levende ord til oplysning for vår sjel. For alt dette skulde vi takke og love, prise og ære Ham. Men hvordan går det i almindelighet? Vi tar imot og nyter alle disse gaver og velgjerninger uten å takke Ham som gir dem. Vi synes det er en selvfølgelig ting at vi får alt dette, og vi glemmer så ofte å bøie oss i takk til Gud for Hans ufortjente barmhjertighet.

Tenk nu bare på denne vakre sommer vi har hatt i år, hvor Gud har vært god imot oss, gitt oss et overlag godt vær og et godt år på mark og aker. En slik vår og sommer og høst kan vel folk ikke minnes. Derfor skulde vi takke Gud for Hans godhet også i dette. I somme menigheter bruker

de å holde høsttakkefest i kirken. Skulde ikke det være noget å tenke på også her i våre menigheter?

Men fremfor alle andre ting må vi tenke på, at Han vil frelse oss fra synd og evig fortapelse ved sin sønn, vår frelser, som Han gav for oss. Måtte dette gripe oss i sinn og hjerte, så hele vårt liv blev en stedsevarende takk til Gud, og vi tilslutt kunde nå frem til det rum i himmelen som Han har tiltenkt oss, og der få love og prise Hans hellige navn i all evighet.

N. M.

Våre døde.

5. september: Klaus Olsson Bugjerde, enkjemann, kårmann, f. 1852 i Ardal, dødsårsak: hjertelaming. Mottok sakramentet 4. mai.
3. oktober: Abelone Pederstr. Oldeide, kårnkje, f. 1848 i Bremanger, alderdom. Mottok sakramentet 2. september.
8. oktober: Kristiane Knutsdr. Isane, kårnkje, f. 1855 på Dombestein, hjerneslag. Mottok sakramentet 6. oktober.
8. oktober: Ingebrikt Pedersson Angelshaug, gift kårmann, f. 1840 i Vedvåk i Vågsøy, alderdom. Mottok sakramentet 19. februar.

Klokken står, tiden går,
evigheten forestår.

Gudsteneste i heimen.

Sundagen skal for alle kristne vera gudstenesta sin dag. Då skal vi samlast i kyrkja vår, dersom vi ikkje har ein verkeleg gyldig grunn til å vera heime. Det er ein kristenplikt. Og på dei sundagar då der ikkje er preike i kyrkja, må vi halda gudsteneste heime ved å «lesa teksten», som vi seier.

Før var dette ein fast sedvane i våre bygder. Heile huslyden samla seg; husfaren las ei preike or ei postille og bad bønene, og dei song salmane. Det var som ei gudsteneste i det små, der faren var prest og familien var kyrkjelyd. Soleis vart sundagen helga med Guds ord. Folk seier, at no held dette på og kjem meir og meir burt. Sjølv sagt er det enno mange som held husandakt, men endå fleire forsømer det. I mange heimar er det vel slik, at so lenge den gamle mannen i huset lever held ein ved, men når han fell ifrå vert det slutt.

Og so vert sundagen ein heilt verdsleg dag, — utan Guds ord, utan bøn, utan salmesong, brukt herre til kvild og til moro. Det er syrgjeleg at det skal gå soleis. Det høyrer med til den avkristning av vårt folk som ein har tala um.

Kvar og ein som meiner det minste med sin kristendom, skulde tenkja over dette. Lat oss gjera som våre fedrar og lesa teksten på sundagene, når vi ikkje er i kyrkja. Guds ord er då tilslutt det einaste vi har å trøysta oss til i liv og død. Det er lykta for vår fot og ljuset på vår stig. Det har ei kraft i seg sjølv og vender aldri tomt tilbake. Ikkje minst for barn og unge er det viktig, at Guds ord vert brukt i heimen. Ein heim der Herrens ord aldri lyd, er ikkje nokon kristen heim; det skynar vi alle. Dei foreldre som forsømer husandakten, viser sjølve vanvyrndad mot Guds ord og lærer borna sine upp til det same. Ved sitt eksempel fører dei sine kjære hurt frå Gud og den kristne tru.

Du som er far eller mor! Eg bed deg hjarteleg: Tenk over dette. For di eiga skuld, for borna dine si skuld. Lat oss halda Guds ord høgt og i ære. Lat sundagen vera ein heilag dag for oss, vigsla ved ordet og bøn og salmesong. Lat oss gjera det som vi kan, so vi og vårt hus iallfall kan tena Herren. Og måtte so Gud velsigna ordet for oss, so det når inn i hjarta og ber frukt.

Husandakten kan sjølv sagt ordnast på mange måtar. Det er ein god ting, um ein legg den so nær til gudstenesta i kyrkja som mogeleg. Ein brukar då gudsteneste-ritualet som står i tillegget til salmeboka. Ein byrjar med ein salme, bed so syndvedkjenninga og kollekten på dagen; so les ein epistelen og evangeliet for dagen og truesvedkjenninga. Deretter preika med salmesong fyrr og etter. So kyrkjebøna med Fadervår, med velsigninga og eit salmevers tilslutt. (Preika som ein los bør ikkje vera allfor lang!). Soleis legg vi våre egne små gudstenester nær inn til alle dei andre gudstenester som den dagen vert haldne i kyrkjene i vårt land, og vi gjer kyrkjeritualet, gudstenestecordninga, kjend og kjær for dei som er med.

R. S.

Gudstenester og sundagspreiker.

22. s. etter treining.	16. nov.:	Aalfot og Kjelsdal.
23. ———	23. >	: Davik og Eldevik.
1. s. i advent	30. >	: Rugsund og Totland
2. ———	7. des.:	Davik og Isane.
3. ———	14. >	: Aalfot og Kjelsdal.
4. ———	21. >	: Totland og Berle.
1. juledag	25. >	: Davik og Aalfot.
2. ———	26. >	: Rugsund og Totland
5. etter jol	28. >	: Aalfot og Kjelsdal.

Ved alle gudstenester i kyrkjene altargang um nokon ynskjer det.

Notisar.

Til millombils hjelpeprest i Davik er tihelt pastor Ivar Slaattelid. Han er fødd i 1904, tok embets-eksamen ved Menighetsfakultetet vinteren 1929 og praktisk-teologisk prøve i sumar.

Kiokkarpostane har det vore på tale å leggja ned. Departementet har lagt spørsmålet fram for alle heradstyret og sokneråd. Her i Davik har heradstyret og alle 3 sokneråd samrøystes uttala seg imot at stillingane vert nedlagde.

Ved konfirmasjonsaltargangane var der i Davik 145 altargjester, i Rugsund 204, i Aalfot 62 og i Totland 120.

Til lærar i Hænnen—Leirgulen—Reisanes har skulestyret sett Karl Abrahamsen Hunsbår, fødd i Davik i 1902, med lærarskuleeksamen i Volda 1925.

Til Haldningsisjonen kom i 1929 inn: Davik sokn kr. 2300.27; Rugsund og Totland sokn kr. 1655.22; Aalfot sokn kr. 326.00. Til saman kr. 4281.49.

Davik samitetsforening i 1929: Formann Helene Ervik. 470 medlemmer, fordelt på 17 krinsar. Dei to sjukepleierskene har tilsaman havt 490 pleie-dagar, 60 vakeneter og ikring 350 sjukevitjingar. Inntektene var kr. 2936.43; derav ved basarar og festar 942.11, kommunetilskot 200.00, frå spare-banken 179.65, gaver 34.70, sal av maiblom 87.10, jolemerke og lodd 107.75, medlemskontingent 470, betaling for pleie 764.

Orgelboka i Davik. Fullt innbetalt gåve: Kyrkje-songar R. Daviknes kr. 216.64.

Dei tvo eldste i Davik prestegjeld er vissnok no: Marte Andersdotter Øvrebø, Berle, fødd 6. januar 1834, og Simon Andersson Førde, Aalfot, fødd 15. oktober 1835.

Kollekt i Davik kyrkje 19. oktober til unstruifarmisjonen kr. 26.00.

Val av sokneråd skal det vera no i haust. Tvo ting bør ein alltid ha for augo ved desse val: Fyrst at ein vel folk som verkeleg har kristeleg og kyrkjeleg interesse; dernæst at ein fordelar dei soleis, at so mange krinsar som mogeleg får sine representantar i rådet.

Kom ihagl Barnefødsel skal meldast til soknepresten, dødsfall til lensmannen og til soknepresten.

Kirkeblad for Davik har det gatt svært bra med dette året, betre enn eg hadde venta. Det ser ut til at bladet har mange venter, og det er ei glede for utgjeveren. Av dei over 600 som det er sendt til, har det vore herre 1 — ein — som har nekta å ta imot det; det er ein viss Johan Aardal, adresse: Kjølsdal. — I neste år kjem rekneskap for 1930. Eg vil be alle som har betalt å sjå etter, um det er kome kvittering i bladet, og varskua meg um det skulde vera gjort nokon feil. — So vil eg atter nemna, at eg svært gjerne vilde ha meldingar um hasarar, festar o. l. Der- som ein ikkje skriv særskilt, so ei det herre å melda det til meg personleg, so eg får notern det. Iussende atykke tek eg gjerne imot, vedkomande kristenliv, kyrkje og skule.

Kontingent er til 26. oktober betalt av: Aalfot: Kristen J. Myklebust 3 kr., Martinus Myklebust (Vik), Synneve L. Vik 2 kr. — Isene: Martinus Isene 3, Rasmus Isene 2. — Davik: Simon A. Bakke, Simon J. Indredavik 3; M. Gimmedal 2; Arne Daviknes 4. — Endal: H. Aardalsbakke, Mons Askeland, Kristen Askeland 3, Elias Askeland, Outtorm Endal 2. — Rugsund: Johan Olshø, Jakob Lillepøn, Kristine Olshø 2; H. Skår 5; Josef Elde 2.50; Peder P. Olshø 3; Albert Bakke 10. Leirgulen: Paul Midtbø, Elling-Leirgulen 3; Matias Blålid, Ole Blålid 2. — Bortne: Didrik Bortne 3. — Hammen: August Hammen 2; Johan Haukedal, Berge Hammen 3. — Oldeide: Ingebrigt Oldeide 3. — Gangsøy: Kristen Gangsøy, Ole Svoren 3. — Tytingvåg: Iver Furenes, E. Tytingvåg, Sivert Ramsevik 2. — Husevåg: Kristofer P. Husevåg, Sivert Husevåg 3. — Nordstrand: Jørgen Eldevik, Sivert Vemmelvik 3; T. Lykkelø, Henrik Almanning 2. — Rimstad: Jetmund Myklebust 2, Rasmus L. Rimstad 3. — Maurstad: Ole K. Brobakke, L. B. Gjörven, lærar Solheim 3; Anders E. Nore 3; Ragnhild Hessevik 5. — Lefdal: Johan J. Lefdal 3; L. P. Lefdal, Malvin Aarsnes 5. Hava: Lars Gillesdal 3. — Kjølsdal: Anders A. Kjølsdal, Severin Horn, Ole Nordhø 3; Ole A. Leite 2; M. A. Eikha, O. Haugland 2.50. — Utanbygds: Arnoldus Lem, Måkjø, 3; lærar J. Høynea, Bremanger, 2.

Hjarteleg takk til alle.

Obring i Rugsund 26. oktober til Menighetsfakultetet: Kr. 94.96.

Sogneprester i Davik.

8. *Jacob Andreas Lindeman* var født i Trondhjem i 1805. Hans far var den kjente organist O. A. Lindeman. Han gikk på skole i Trondhjem og Oslo og tok teologisk embedseksamen i 1832. Fra 1826 til 1840 var han organist ved Vår Frelsers kirke i Oslo,

arbeidet i denne tid som sang- og musikk-lærer og utgav flere skrifter av musikalsk innhold. Han var en tid medlem av Brødre-samfundet i Oslo. I 1840 blev han residerende kapellan i Leikanger i Sogn og i 1844 sogneprest i Davik. I 1846, 3. søndag i advent, døde han pludselig i Aalfot kirke før gudstjenesten var hegyndt, og blev begravet i Davik. Han var gift med Marie Christine Aastrup.

9. *Christian Meyer* var født i 1809 i Bergen, hvor hans far var skipper og senere havnefoged. Han tok embedseksamen i 1833. I 1835 blev han personellkapellan hos sin svigerfar sogneprest Norman i Leikanger, betjente så ledige embeder fra 1839 til 1844, da han blev residerende kapellan i Hitteren. I 1847 blev han sogneprest i Davik. Her fikk han opprettet almueboksamlinger «efter mange års motstand og kampe», var forlikskommisær og ordfører, stiftet den første avholdsforening og misjonsforening, anvendte omkring 1000 speciedaler på prestegårdens opdyrkning, og gjorde meget for skolevesenets fremme. I 1869 søkte han avskjed og flyttet til Oslo, hvor han døde i 1885. Han var gift med Bergitte Norman.

10. *Nikolai Christian Lassen* var født i 1813 i Bergen; hans far var borgermester. Han blev teologisk kandidat i 1838, sogneprest i Lebesby i 1852, i Ofoten i 1857 og i Davik i 1870. Han tok avskjed i 1881 og døde i Oslo 1885. I 1880 blev Landstads salmebok innført efter megen strid.

11. *Ole Stuevold Hansen* var født i 1834 i Tydalen i Selhu prestegjeld i Trøndelag. blev teologisk kandidat i 1867 og var deretter lærer på forskjellige steder. I 1872 blev han prest i Lyngen og i 1881 i Davik, hvor han tilfrådte året efter. I 1892 blev han forflyttet til Nes på Hedemarken.

12. *Søren Albert Winger*, var født i Oslo i 1847; faren var bundtmaker. Han tok embedseksamen i 1872. I 1876 blev han sogneprest i Loppen, i 1882 i Talvik, i 1886 i Bjørnør. I 1892 blev han forflyttet til Davik. I 1898 flyttet han herfra til Beitstaden, hvor han døde av mavekreft i 1904.

(Forts).